

Annual Report 2015

Baltic Centre for Writers and Translators / Östersjöns författar- och översättarcentrum
Organisation No 834001-6776
Uddens gränd 3 621 56 Visby Sweden

Introduction

In 2015 Baltic Centre for Writers and Translators devotedly facilitated and promoted multinational writing and translating residency, stimulated the literary and cultural exchange between the countries around the Baltic Sea and beyond. BCWT pursued its aim to provide authors and translators intercultural environment, time and space to write, read, translate, study, conduct research, give readings and become part of the vibrant and diverse literary context and served as a work and meeting place for a broad international community of more than **210 writers and translators from 35 countries.**

In 2015 BCWT maintained already established cooperation internationally, nationally and regionally and started new partnerships which continue emitting a vigorous ripple effect.

BCWT developed activities for school pupils on Gotland.

BCWT continued investing special effort in making BCWT more visible and reach out *with a narrative* of its activity to a broader audience.

BCWT was created on the initiative of the writers and translators' organizations in the Baltic sea region and in the Nordic countries and as tangible result of the 1992 Writers' and Translators' Cruise, "Baltic Waves". Baltic Centre for Writers and Translators has been offering writers and translators a workplace, international meeting point and stimulating environment, and since its establishment in 1993. Since then more than 4600 authors and translators from all over the world have stayed and worked at BCWT in Visby. Cautiously calculated in books - not less than 3500 titles have been worked on, written or translated on the premises.

BCWT devotedly aspire to stimulate professional exchange, create links and networks across national borders, strengthen freedom of expression, disseminate knowledge and build bridges between languages and cultures. Seminars, conferences, publications and literary events the centre organized, mostly in collaboration with international, national and regional organizations are conducted in the same spirit.

Commissioned by BCWT the journalist Maria Molin interviewed a number of writers, staying at BCWT. Read the stories (in English *och på svenska*) and get a deeper insight into the writing process and the Centre's essence – to be a home for creative work; to be writers' and translators' on-going workshop; to be an international meeting point and a place for significant encounters and learning...

BCWT is a haven for work and a forum for exchange

“Building bridges and breaking barriers”

BCWT is a work place for writers and translators with residency priority given to literary professionals from the countries of the Baltic Sea region and Nordic countries, yet the centre is open for applicants from all over the world. The main criteria for receiving a residency at BCWT is the professional character of literary work t. i. the works have been published at an established publishing, either in paper form or digital. The regular application form contains CV, list of publications, description of the project to be worked on.

During 2015 the BCWT hosted **210** residing guests from **35** countries. They could devote themselves to a literary project of their own, staying in average 2-5 weeks on a residency bursary, t. i. free of charge, and with 24-hours full access to all BCWT's facilities. Furthermore, Sida, German Translation Fund, Swedish Writers' Fund, Swedish institute, Estonian Writers' Union, Finland Swedish Writers' Association, Norwegian Writers Union, et al granted a number of individual earmarked bursaries, meant for a working residency at the BCWT. A majority of the 210 residing guests were authors and translators of poetry, prose, plays, screenplays, film scripts, libretto, essays, children books, non-fiction within humanities, though occasionally cultural administrators, publishers and other guests working in the literature field stayed in connection to a shorter project or meetings. BCWT actively facilitated dialogue between residents, as well as visibility of Centre's international activity. The Centre extensively served as a place for readings, Open Houses, film-screenings, meetings, talks, receptions, mingles, dinners and study visits.

Serving and promoting the BCWT as an international meeting place the organization has been investing significant efforts into creating good working environment and welcoming conditions to develop professional and personal contacts and networking. Dinners, tea-hours, combined with talks and presentations of work-in-progress contribute to deeper acquaintance with each other's writing, culture, backgrounds, experiences. To inspire the guests by extraordinary historical and natural richness of the island, to create more opportunities for international dialogue-on-road a great number of excursions in Visby and around Gotland were arranged for residing guests and participants of the projects. A great number of presentations of the BCWT's activity were done for booked and drop-in study visits to the BCWT's premises.

Along with the centre's daily work the focus of the year was on rebuilding and reorganizing of its multilingual library, the heart of the centre and home for many books written at the Centre.

Cooperation with RECIT, the magazine Karavan and FEMRITE, Uganda Women Writers Association, Swedish PEN, Zürich University and Translators' Centre Looren, Swedish Institute, Culture Association “Krokodil” in Belgrade, Polish Embassy and Polish institute in Stockholm, KLYS, Baltic Art Centre, Visby International Centre for Composers, Almedalen Library, Gotland Rainbow group,

LGBTQ, Film on Gotland, Högby school in Hemse was specifically intensified. Joint encounters were arranged to create opportunities for professional and personal exchange. New ideas and projects have been sown and will for sure give fruit in the near future.

Photo: Lena Jonsson

Statistics

Unique guests	210
Countries	35
Days	3121

	Days		Guests	
Sweden	507	16,24%	60	28,57%
Finland	398	12,75%	26	12,38%
Norway	296	9,48%	18	8,57%
Germany	191	6,12%	11	5,24%
Estonia	173	5,54%	8	3,81%
Poland	163	5,22%	10	4,76%
Lithuania	141	4,52%	8	3,81%
Belarus	116	3,72%	5	2,38%
Russia	115	3,68%	6	2,86%
Denmark	100	3,20%	7	3,33%
Serbia	95	3,04%	5	2,38%
Iceland	94	3,01%	4	1,90%
France	93	2,98%	5	2,38%
Ukraine	73	2,34%	3	1,43%
UK	65	2,08%	4	1,90%
Uganda	60	1,92%	5	2,38%
Greece	54	1,73%	2	0,95%
Ireland	49	1,57%	2	0,95%
Bulgaria	34	1,09%	1	0,48%
Latvia	34	1,09%	2	0,95%
Slovenia	32	1,03%	1	0,48%
Bangladesh	30	0,96%	1	0,48%
Belgium	25	0,80%	3	1,43%
Switzerland	25	0,80%	2	0,95%
Kenya	15	0,48%	1	0,48%
Namibia	15	0,48%	1	0,48%
Palestine/Sweden	15	0,48%	1	0,48%
Romania/US	13	0,42%	1	0,48%
Botswana	12	0,38%	1	0,48%
Ghana	12	0,38%	1	0,48%
Niger	12	0,38%	1	0,48%
Nigeria	12	0,38%	1	0,48%
Sydafrika	12	0,38%	1	0,48%
Zambia/London	12	0,38%	1	0,48%
Hungary	4	0,13%	1	0,48%

Profession	Guests	
Writers	133	63%
Translators	42	20%
Other	35	17%
(Playwrights, scriptwriters, musicians, composers, etc.)		

Gender		
Female	137	65%
Male	73	35%

HIGHLIGHTS OF THE YEAR

International and national meetings, workshops and seminars

[A Caravan Comes to the Baltic Centre for Writers and Translators!](#)

A creative writing workshop arranged by the magazine Karavan in cooperation with FEMRITE, the Uganda Women Writers' Association, whose mission is training, promoting and consolidating women writers, and with Baltic Centre for Writers and Translators took place 12 - 25 March.

The texts of ten women writers were being analysed, "ploughed through" and worked with during the seminars at BCWT. The workshop's participants came from Uganda, Botswana, Nigeria, Kenya, Namibia, Niger, Ghana, South Africa and Zambia, and among them were writers with a few titles already published and those on the way to debut publishing. The participants had had earlier experience within writing for film, theatre, acting, teaching. Few of them worked with the human rights issues, and specifically with rights of women and children as well as gender questions.

On Wednesday 18 March at 19.30 a reading and talk by the workshop participants took place at Almedalen Library in Visby

Baltic Writers' Council

Baltic Writers and Translators' Council had its annual general assembly at Baltic Centre for Writers and Translators in Visby!

On 28-29 of March representatives from professional writers and translators' organizations in the Baltic sea region and Nordic countries gathered in Visby to celebrate literature, to discuss burning issues of freedom of expression and copyright, situation in the literary field and politics, conditions for literary professionals and publishing. The assembled writers and translators visioned forthcoming cooperation.

The newly-elected chairperson of the Council Kazimiera Astratovičė from Lithuanian Association of Literary Translators stressed in her introduction letter: *“Having in mind, that Baltic Writers and Translators' Council is a unique multinational organization, uniting countries in the Baltic sea region, together we can do a lot to promote democracy, peace and freedom of expression in the region and profit from each others' experiences and accomplishments”*.

Baltic Writers' Council

Directors of the centres in Switzerland, France, Germany, Hungary, Belgium

Meeting of RECIT – European Association of International Translators Centres

BCWT invited the international centres to Visby. Representatives from the partner centres in Hungary, Switzerland, Belgium, Germany and France came to Visby 28-31 May to discuss issues of mutual interest, from joint projects, EU strategies in literature and translation, economy and practical matters. BCWT proposed a new member – Ventspils House for Writers and Translators – which was voted into the network.

Serbian writers at BCWT

In cooperation with the cultural association “Krokodil” and the Swedish Institute two Serbian writers stayed at BCWT in October and December. In connection to their residencies public readings were arranged and their texts were translated.

Petar Matovic spoke about his work on a new novel he worked on in Visby and read from the published short story collection. He also made an overview of the literary situation in Serbia.

Bojan Krivokapic read from his story collection and talked with his translator Slavica Agatonovic about writing, languages and identity.

[Swedish Arts Council visits the BCWT in April](#)

[International Council of Swedish Writers Union makes held a workshop at BCWT in August](#)

Almedal Week

[Cultural Reception](#)

BCWT hosted Cultural Mingle in cooperation with KLYS (Swedish Joint Committee for Artistic and Literary Professionals)

*Marika Lagercrantz, Eva Kunnilin and Ingrid Elam
at the cultural mingle at BCWT*

[Cooperation with the Polish Embassy and Polish Institute](#)

The Polish Ambassador and vice-minister for foreign affairs had a reading at BCWT in connection to start-off for Polish Chairmanship of Baltic Sea States and had a reading at the Centre.

Cooperation and engagements on Gotland

[School children meeting writers at Baltic Centre for Writers and Translators](#)

Gotlandic school children came to BCWT to meet women writers from Africa during their creative writing workshop. On other study visits the pupils encountered writers from Latvia, Finland, Ukraine and Serbia. The writers talked about how they became writers, what it is being a writer and what they write. The authors spoke as well about their countries.

Gotland Film Lab

Gotland Film Lab is a pilot project organized in collaboration between Baltic Centre for Writers and Translators, Visby International Centre for Composers, Baltic Art Center, Film on Gotland and Bergman Estate on Fårö. It is aimed at developing new, sustainable methods of supporting filmmakers and artists and creating a laboratory for artistic experiments and interdisciplinary collaborations.

150 project applications from the whole world responded to the open call sent out by the group. Six projects were selected. Residency was aimed for writers, screenwriters, directors, documentary filmmakers, composers, audio engineers, photographers and artists in moving images.

Gotland Book Fair

At the book fair, we were present with a book stand and general information. Books presented were in a way related to the Centre, they have partially or fully written or translated. We had also a little quiz on the centre where the participant could put their skills to the test on our activities, the winner got a special prize.

A Series of “Literary get-togethers”.

Reading from any book or text on the theme identity and existence. Three months - three Wednesdays.
Cooperation with Youth House Fenix, RFSL and Yoga Center.

Public readings in selection

- Talk and reading with Icelandic writer **Sölvi Björn Sigurðsson** and Gotland Film Lab's first fellows a scripwriter **Birute Kapustinskaite** and director **Tomas Smulkis** who presented their film project "People we know are confused". At BCWT

- Ten women writers from Africa, participants of the creative writing workshop read at Almedalen Library.
- Swiss Duo. Elisabeth Wandeler-Deck, writer, and Margrit Schenker, composer and musician, perform their composition “Visby”. At BCWT in cooperation with VICC
- “Linjen”. Mirjam Tally, composer, and Kristiina Ehin, poet. At Almedalen Library in cooperation with Mirjam Tally
- Reading by Polish Ambassador to Sweden Wieslaw Tarka. At BCWT
- Reading and talk with Petar Matović /Serbia/ och Andriy Lyubka /Ukraine/. At BCWT
- Reading and talk with Bojan Krivokapic and his translator Slavica Agatonovic

The international community of writers and translators is very present in the local ambience, or as Katja- Batja Westergren wrote in her “Kulturkrönika” about “Kallis” - Kallbadhuset in Visby that “*denna lilla oansenliga bastu har en själ. Kanske beror det på att den är så internationell. Sist jag var där trängdes kvinnor från både Finland, Tanzania, Danmark, Norge och Vitryssland. Några kommer alltid från Författarcentret. Hur hittar de hit till denna lilla bunker?*”²

Grants

BCWT in cooperation with Belarusian and Swedish Writers Union and with the financial support from Sida hosted four writers from Belarus.

German Translators’ Fund awarded bursaries to a number of German translators, and Estonian Writers Union to Estonian writers for a residency at BCWT.

Supported by the Swedish Institute and in cooperation with the cultural association “Krokodil” in Belgrade BCWT hosted two Serbian writers who were also introduced to the Swedish audience.

With the support from the Swedish Arts Council and with cooperation with the Rainbow group on Gotland BCWT hosted a poet and LGBT rights activist from Ukraine for a month residency.

How BCWT is being governed and managed

Members and founders

of the non-profit organization BCWT (Östersjöns författar- och översättarcentrum) are Swedish Writers' Union, Gotland County Administration and Region Gotland. The members appoint three representatives each to the Board of Representatives and nominate Swedish members to the Board of the BCWT.

Representatives

Gotland County: Britt Silfvergren, Louise Hoffman Borgö

Region Gotland: Lilian Edwards, Eleonore Hemström, Annette Glover / Deputies: Bo Björkman, Eva Gahnström, Mats Sundin

Swedish Writers' Union: Lena Karlin, Katarina Kieri, Ing-Britt Björklund

Annual Meeting of the Representatives was held on **1 June**.

Board of the BCWT

is composed of a Chairman and six members and six deputies who are appointed by the Representatives on the annual meeting and the Board internally appoints its Deputy Chairman. Of the Board's six members, two are nominated by the Swedish Writers' Union, two - by the County Administration of Gotland, of whom one represents Uppsala University Campus Gotland, one member is to be nominated by Region Gotland. The Baltic Writers' Council nominate two members representing the foreign Writers' and Translators Unions for a two year period.

Members of the Board

Olle Jansson, chairman, Campus Gotland Uppsala university

Katarina Krusell, Region Gotland

Thomas N. Persson, Gotland County Administration

Janina Orlov / Stefan Ingvarsson, Swedish Writers' Union.

Heidi von Wright, Finland's Swedish Writers Association; Baltic Writers' Council.

Yuliya Tsimafeyeva, Belarus Writers' Union, Baltic Writers' Council

Deputies: Anna Hrdlicka, Region Gotland

René Vazquéz Díaz, Cecilia Hansson, Viveka Sjögren, Swedish Writers' Union

Liutauras Degesys, Lithuanian Writers' Union and Hannu Niklander, Finnish Writers' Union, both through Baltic Writers' Council

Meetings of the Board

During the year 2015 the Board had three meetings, all held in Visby
30 March, 1 June, 27 November

Baltic Writers' Council – BWC

The Baltic Writers' and Translators' Council (BWC) represents 21 literary organizations, 12 countries and approximately 17.000 members around the Baltic region and beyond.

The Council which was founded during the legendary authors and translators' Baltic Sea voyage in 1992 is a multinational, non-profit, non-governmental organization which promotes the freedom of expression, democracy and the free flow of ideas and information between the writers' and translators' organizations. It also aims to support and inspire BCWT activities. The BCWT is the headquarters for BWC, which nominates two members and two deputies to BCWT's Board. The chairperson of Baltic Writers' Council is **Kazimiera Astratoviene** (chair of Lithuanian Translators Organisation)

BWC had its annual General Assembly on 27-29 March at BCWT.

The Office

has been open every week-day 8.30 a.m. – 4.30 p.m.

Employees:

Lena Pasternak - director

Patrik Muskos - managing assistant, on leave 1 January - 30 June, 9 November - 31 December

Karl Johan Frisk - assistant, 1 January - 30 June

Maria Molin - assistant, part time 1-31 January, thereafter on assignment

Amanda Karlsson - household cleaning

Freja Siggelin Nilsson - cleaning, temp

Services:

Accountant: Gustav Söderdahl

Auditors: Tore Karlström and Mikael Wollbo

BCWT's activity is financed by :

Swedish Arts Council and Region Gotland.

In 2015 BCWT cooperated and communicated, on a daily basis and in connection to projects, with a great number of international, national and local organisations and authorities

Swedish Arts Council, Swedish Institute, Swedish Arts Grants Committee, County Administration on Gotland, Region Gotland, Swedish Writers' Union, Übersetzerhaus Looren in Switzerland, Zürich University Scandinavian Department, Collège International des Traducteurs Littéraire in Arles, Baltic Writers' Council, KLYS, FEMRITE, Publishing house *Natur och Kultur*, Baltic Art Center, Visby International Composers Centre, Ventspils International Writers' and Translators' House, Estonian Writers' Union, Belarus Writers' Association, Cultural Association "Krokodil" in Belgrad, Campus Gotland Uppsala University, Almedalen Library Visby, Rainbow Group Gotland, RFSL Gotland, Youth House FENIX, German Translators' Fund, Network Fabrique Traductuers Europeene, network RECIT – Réseau Européen des Centres Internationaux de Traducteurs littéraires, Anna Lindh Foundation, Network *Kulturskaparna*, Swedish PEN, Film on Gotland, Bergman Estates.

... and last but not least...

The year 2015 was distinguished by a particular joy - the Belarusian writer Svetlana Alexievich, a friend and frequent resident of BCWT, was awarded the Nobel Prize in literature!

Thank you from BCWT's Board

To maintain and develop the activity of BCWT is only possible thanks to support and vital relations with institutions, organisations and private persons in many countries.

Thank you all!

Visby, May 2016

Olle Jansson

Janina Orlov

Katarina Krusell

Stefan Ingvarsson

Thomas N. Persson

Yuliya Tsimafeyeva

Heidi von Wright

Intervju med Sofia Nordin, barn-, ungdoms- och vuxenboksförfattare

Sofia Nordin har vistats på Östersjöns författar- och översättarcentrum flera gånger, sedan 2003 – samma år som hennes debutroman *Äventyrsveckan* gavs ut.

– Jag kommer gärna tillbaka hit. Dels är det skönt att komma undan och koncentrera sig på jobbet, här har man inte resten av vardagslivet som distraherar. Men det är också väldigt berikande att vara på en plats omgiven av andra författare och översättare, säger hon.

Sofia Nordin, som bor i ett kollektiv i ett hus i Stockholmsförorten Fagersjö, är väldigt näst vid Gotland och har flera olika kopplingar till ön. Hon var ofta här när hon var liten eftersom hennes mormor hade ett hus halvvägs mellan Visby och Tofta. Hon har även varit här på sommarläger med fältbiologerna och besökt Medeltidsveckan eftersom hon håller på med lajv. Och så har hennes pappa bott på Gotland tidigare.

– Jag har alltid varit här på centret på hösten, årstiden är kopplad till så många positiva minnen här, säger hon.

Just nu skriver Sofia Nordin på fjärde delen i en serie ungdomsböcker som utspelar sig efter en stor katastrof, där de flesta människor har dött av en febersjukdom. Hennes förlag Rabén & Sjögren ger ut den tredje delen, *Som om jag varer fantastisk*, nu i januari. Hon jobbar även på ändringarna i ett annat manus, som ska komma ut i vår på Norstedts förlag, vuxenromanen *Atomer*. Hon översätter också från norska och engelska till svenska och gör ofta författarbesök i skolor och på bibliotek genom Författarcentrum.

Sofia har alltid varit intresserad av ord, språk och berättelser, redan innan hon kunde skriva själv.

– När jag väl lärde mig bokstäverna kändes det naturligt att börja skriva, det blev så av sig själv. Det är något jag övat mig på omedvetet. Man kan göra vad som helst med bokstäver, sätta ihop världar som inte ens finns, påverka någon att tycka och tänka något som hon eller han inte skulle ha gjort annars, säger hon.

Hon har gått en ettårig skrivarkurs på Stockholms Folkhögskola, för att få tid att hitta sin stil och se hur andra jobbar när de skriver, få lära sig att ta kritik, ge andra kritik och läsa varandras texter.

Sofia Nordin hade från början bestämt sig för att skriva för vuxna, eftersom hon tänkte att det måste vara mer action och tempo i ungdomsböcker. Av misstag hamnade hennes manus i fel hög i Norstedts reception, där hon lämnade in det oadresserat.

– Det jag är bra på är att skildra känslor och relationer. De tittade väl hastigt på mitt manus och såg att det handlade om några elvaåringar, och lämnade det till barn- och ungdomsavdelningen. De ringde mig några veckor senare och sa att det var en bra bok, men att det väl inte var en ungdomsbok? Men de var entusiastiska och lät mig skriva om den till en bok för ungdomar, säger hon.

Den gavs senare ut med titeln *Förlåt Elina* (2005), men först började hon skriva på ett helt nytt manus.

– Jag tänkte att jag ville skriva om något som jag själv hade velat läsa när jag var tolv år. Jag funderade kring olika teman som jag gillar och ett av dem är överlevnadsberättelser av olika slag, rent konkret och fysiskt att folk ska hitta mat, det tycker jag är spännande. *Äventyrsveckan* handlar om en klassresa där två elever går vilse i skogen tillsammans och eftersom jag också tycker att det är intressant med känslor och relationer så fick det bli tjejer som är mobbad och killen som brukar mobba henne. Ingen är särskilt glad åt sällskapet, men de är tvungna att samarbeta, berättar hon.

Sofia har gett ut en rad böcker sedan hon vann Eriksson & Lindgrens manustävling ”Berättarglädje, 2002” med *Äventyrsveckan*. 2009 Augustnominerades hon för sin ungdomsroman *Nattbimmel* och året därpå för *Det händer nu*. Hon skriver även för mindre barn. I år har hon gett ut en bok i läsgruppen 6 till 9 år som hon skrivit tillsammans med vännen Kajsa Gordan: *Harry, Gunnar och presenten*, med illustrationer av Caroline Röslund. En andra bok i serien, *Harry, Gunnar och rymlingen*, kommer ut i mars.

– Vi var här på centret och planerade böckerna för två år sedan, bestämde handlingen tillsammans, vad varje kapitel skulle handla om och så delade vi upp dem. Jag har en stil där personerna ofta går runt och ältar sina känslor och det händer inte så mycket. Kajsa är tvärtom: det händer mycket på varje sida – vi kompletterar varandra, säger hon.

En väldigt bra stämning mellan dem som är här på centret, en speciell känsla av att man får vara antingen i fred eller social – när man själv vill. Så beskriver Sofia Nordin atmosfären på centret uppe på Klinten.

– Vi pratar mycket om det som har med jobbet att göra, om kultur och författarens och översättarens villkor. Till vardags har man som författare inga kollegor och det är verkligen givande att träffa andra, som förstår vad man pratar om och kanske har stött på liknande problem eller som man kan bolla idéer med. Det är en viktig aspekt, jag skulle inte kunna stänga in mig någonstans där jag var helt ensam. Jag behöver den här kombinationen av lugn och ro och socialt umgärde för att vara kreativ, säger hon.

Text och foto: Maria Molin

Intervju med Antje Rávic Strubel

Förtrollad och iakttagelse. Det är den tyska författaren och översättaren Antje Rávic Strubels favoritord på svenska. Sommaren 2006 åkte hon över till Stora Karlsö strax utanför Gotlands västkust och blev just en förtrollad iaktagare, fascinerad av de mäktiga klipporna täckta med fåglar. På färjan tillbaka skrev hon de första orden på en historia med Stora Karlsö som spelplats. Fem år senare kom romanen ut med titeln *Sturz der Tage in die Nacht* (*Dagars fall ner i natten*).

Interview with Antje Rávic Strubel

"Förtrollad" (enchanted) and *"iakttagelse"* (observation). These are the German writer and translator, Antje Rávic Strubel's favorite words in Swedish. The summer of 2006 she went to the small island of Stora Karlsö and became just an enchanted observer, fascinated by the impressive rocks covered with birds. On board the ferry back to Gotland mainland, she wrote the first words on a story taking place in Stora Karlsö. Five years later the novel was published with the title *Sturz der Tage in die Nacht* (*When Days Plunge into Night*).

Det är andra gången Antje Rávic Strubel vistas på Östersjöns författar- och översättarcentrum. Men hon har besökt Gotland och andra platser i Sverige flera gånger sedan hon blev betagen av det växmländska landskapet, dit hon först kom för att paddla kanot och där hon sedan köpte ett sommarhus. Här på en campingplats i Värmland lät hon sin roman *Kältere Schichten der Luft* (*Colder Layers of Air*, S. Fischer, 2007) utspela sig. Samma år som romanen kom ut fick hon ta emot Hermann Hesse Prize och nominerades till Leipzig Book Fair Award i Tyskland.

Sommaren 2013 deltog hon i Östersjöns författar- och översättarcentrums literaturfest och 20-årsjubileum, där hon läste ett utdrag ur *Dagars fall ner i natten* (S. Fischer, 2011) – romanen som hon skrev efter en

This is the second time that Antje Rávic Strubel is staying at the Baltic Centre for Writers and Translators. Since she first came to Värmland (a province in the middle west of Sweden) for canoeing and was captured by the beauty of the landscape, she has been visiting Sweden several times. She even bought a summerhouse in Värmland and her novel *Kältere Schichten der Luft* (*Colder Layers of Air*, S. Fischer, 2007) is taking place here at a camping site. The year that the novel was published she received the Hermann Hesse Prize and was nominated for the Leipzig Book Fair Award in Germany.

In the summer of 2013 she participated in the literary feast and 20 years jubilee of the Baltic Centre in Visby, reading an extract from *When Days Plunge into Night* (S. Fischer, 2011) – the novel that she wrote after an euphoric excursion to the bird sanctuary of

euforisk utflykt till Stora Karlsö.

– Det var en helt annan stämning då, Visby vibrerade av folkliv. Nu på vintern tycker jag att atmosfären här påminner om ett kloster, i betydelsen att få arbetsro att sitta koncentrerat och skriva. Den här blandningen av stillsam småstadstillvaro och den nästan arkaiska naturen som finns här – tallskogarna och enarna – är väldigt produktiv. Det unika landskapet inbjuder till kontemplation, säger hon.

Antje Strubel föddes i Potsdam i Östtyskland 1974 och var 15 år när Berlin-muren föll.

– Det du upplever som barn kan verka normalt för dig just då. Det var först efter att muren fallit som min barndom inte såg så normal ut längre när jag blickade tillbaka på den. Jag tror att det sätt som jag ser på verkligheten har påverkats av min uppväxt, då jag förstod att det inte bara fanns en verklighet, eller att den verklighet som vi tror finns när som helst kan förändras.

Ett namn för skrivarjaget

Hennes senaste bok, som hon just avslutat, kommer ut nästa vår med titeln *In den Wäldern des Menschlichen Herzens* (*In the Forest of the Human Heart*), en episodisk roman i tretton fristående kapitel som samtidigt hör ihop – alla karaktärer är på resande fot. Även i den här boken har hon återvänt till Sverige: ett kapitel

utspelar sig på västkusten i närheten av Göteborg och ett annat i Herrvik på Gotlands östkust – ett landskap med sanddyner och tallar som påminner om hennes barndom, då familjen campade vid Östersjön.

– Mina böcker handlar om hur vi upplever verkligheten, dess kategorier och osynliga gränser. Jag ställer alltid frågor om varför saker och ting är som de är. Måste det vara så som det verkar? Tänk om det var på ett helt annat sätt? Vi använder oss inte så mycket av

Stora Karlsö, an island just outside the west coast of Gotland. – There was a totally different mood then, Visby was vibrating. Now in the winter the atmosphere here reminds me of a cloister, in the sense of getting peace and concentration to work. This mixture of the quiet life in a small town and the almost archaic nature here – the pine woods and the juniper trees – is very productive. The landscape in its uniqueness evokes contemplation, she says.

Antje Strubel was born in Potsdam in East Germany in 1974 and she was 15 years old when the Berlin wall fell.

– As a child everything you experience seems normal to you, it's only after the wall had fallen that it doesn't look so normal anymore. I think the way I look on reality has to do with my past, because I understood that there isn't just one reality, or if we think there is, it can be deconstructed anytime.

A name for a writer

Her latest book, which she just has finished, will be published next spring with the title *In den Wäldern des Menschlichen Herzens* (*In the Forest of the Human Heart*), an episodic novel with thirteen independent chapters that also are connected – all the characters are on the road, traveling. Even in this book she has returned to Sweden: one chapter is taking place on the Swedish west coast close to Gothenburg and another in

Herrvik on the east coast of Gotland – a landscape with sand dunes and pine trees reminding her of her childhood, when the family was going camping by the Baltic Sea.

– My novels deal with how we perceive reality, its categories and invisible limits. I'm always asking why things are how they are. Do they have to be as they appear to us? What if it was the other way around? We don't make much use of the freedom we ascribe to the individual which we yet celebrate so much.

friheten som vi tillskriver individen, den frihet som vi värderar så högt.

Ett annat återkommande tema i Antje Rávic Strubels romaner är gränser: mellan nationer, men också sociala gränser. Flera av hennes romaner behandlar relationen mellan öst och väst och hur de närmar sig varandra. Böckerna handlar också om vår tendens att ständigt inordna oss själva i kategorier.

– Det tydligaste exemplet är min roman *Kältere Schichten der Luft*, där jag försöker sudda ut genus- och ålderskategorier. Det är en kärlekshistoria mellan två kvinnor i 30-årsåldern som blir förälskade, men inte i egenskap av dessa två kvinnor utan eftersom de uppfinner en kärlekshistoria mellan två tonåringar – den första förälskelsen mellan en kille och en tjej. Jag har försökt att skriva om två kroppar och fyra identiteter, berättar hon.

Antjes mellannamn ”Rávic”, som står på bokryggarna men inte i hennes pass, hittade hon på när hon skulle ge ut sin debutroman, 27 år gammal. Namnet beskriver en avskild identitet som

hon klär på sig när hon skriver.

– Jag känner att jag är annorlunda när jag skriver, som om det finns en annan identitet eller ett annat sätt att vara som läggs till mitt vardagsliv. Jag lekte med bokstäver och ville att det skulle låta på samma sätt som det känns när jag skriver. När jag är bortkopplad från mig själv som i ett adrenalinrus, ett tillstånd av skärpt varseblivning som avviker från mitt normaltillstånd. Det var den upplevelsen som jag ville ge ett namn och Rávic låter exakt som den känslan.

En roman föds på Stora Karlsö

Antje Strubel kom till Gotland sommaren 2006 för att göra research för en resehandbok på tyska om Sverige, *Bruksanvisning för*

Another theme that Antje Rávic Strubel returns to in her novels are borders: between nations, but also social borders. Several of her novels treat the connection between the east and the west and how they approach one another. The books also deal with our tendency to continuously put ourselves into categories.

– The most obvious example is my novel *Colder Layers of Air*, where I try to blur gender and age categories. It is a love story between two women in their thirties who fall in love, but not as these two women. They only fall in love because they create a love story between two teenagers, the first love between a boy and a girl. I have tried to write about two bodies and four identities, she says.

She invented her middle name ”Rávic”, which appears on the book covers but not in her passport, when she was 27 years old and her first novel was published. The name Rávic is entirely invented to describe a separate identity she assumes while writing.

– I feel that I’m different when I write, as if

there is another identity or another way of being added to my everyday life. I played with letters and wanted it to sound like it feels when I write. In writing I’m disconnected from myself as if in an adrenaline rush, in a state of heightened perception different from the normal state of being. It was this experience that I wanted to give a name and Rávic sounds exactly what it feels like.

A novel is born in Stora Karlsö

Antje Strubel came to Gotland in the summer of 2006 to do some research for a travel-essay book on Sweden: *Bruksanvisning för Sverige* (Piper Verlag, 2008), where she reports about the history, mentality and landscape of the country.

Sverige (Piper Verlag, 2008) där hon berättar om landets historia, mentalitet och landskap på ett essäistiskt sätt.

– Jag hamnade på Stora Karlsö och blev så fascinerad av platsen att idén till en roman väcktes där. Ögonblicket var så vackert och enastående och grep tag om mig så starkt att jag började skriva ner ord direkt, säger hon.

På färjan tillbaka skrev hon de första två sidorna om upplevelsen att komma till den här ön och fågelskyddsområdet. Därifrån utvecklades berättelsen och hon gjorde mer research. Det blev en historia om en kvinnlig ornitolog från DDR som jobbar på Stora Karlsö, en ung man som inleder en kärleksaffär med henne och en före detta Stasi-agent som spionerar på dem och bär på en hemlighet som berör dem alla tre. *Sturz der Tage in die Nacht* nominerades till German Book Prize 2011.

Förutom arbetet som författare undervisar hon i kreativt skrivande på universitetet i Leipzig, skriver essäer för tidningar, och pjäser och bokrecensioner för radio – främst skandinaviska och engelskspråkiga författare. Favoriter bland de svenska är Hjalmar Söderberg, Kerstin Ekman och Sara Stridsberg.

Efter studenten gjorde hon praktik i en bokhandel och studerade senare amerikansk och tysk litteratur samt psykologi i Potsdam och vid New York University. I New York gjorde hon också research till en roman genom att, liksom huvudpersonen, jobba som ljustekniker på en liten teater. Nu har hon flyttat tillbaka till uppväxtstaden Potsdam.

– Efter tio år i Berlin kände jag att jag behövde se natthimlen, inte bara storstans upplysta himmel, uppleva årstiderna och andas in doften av skog och gräs, säger hon.

Den här gången har Antje Rávic Strubel varit

– I ended up in Stora Karlsö and was so totally fascinated by the place that the idea to a novel was born there. This moment was so beautiful and outstanding, I was gripped by this wonder which generated words immediately, she says.

Returning with the ferry she wrote the first two pages about the experience of arriving to this island and bird sanctuary. The story was developed from there and she did more research. It became a story about a female ornithologist from the GDR (German Democratic Republic) working in Stora Karlsö, a young man with whom she initiates a love affair and an ex secret service agent from GDR who spies on them, carrying a secret that include all three of them. *When Days Plunge into Night* was nominated for the German Book Prize in 2011.

Besides writing novels she also teaches at the German Creative Writing Program at the University of Leipzig, writes essays for newspapers, and plays and book reviews for the radio – especially about novels from Scandinavian and English speaking countries. Favorites among the Swedish writers are Hjalmar Söderberg, Kerstin Ekman and Sara Stridsberg.

After graduating from high school she trained as a bookseller and later studied American and German Literature and Psychology in Potsdam and at New York University. In New York she did research for a novel working as a lighting technician at a small theatre, just like one of the main characters in the book. Now she has moved back to Potsdam, the city where she grew up.

– After ten years in Berlin I felt that I needed to see the night sky again – not just the illuminated city sky – feel the seasons, smell the forest and the grass, she says.

This time Antje Rávic Strubel has been at the Baltic Centre for Writers and Translators during three weeks in February working with a

på Östersjöns författar- och översättarcentrum i tre veckor i februari och jobbat med en översättning; en novellsamling av den amerikanska författaren Lucia Berlin. Det var under en vistelse på det tyska konstnärsresidenset Villa Aurora i Los Angeles som hon upptäckte en annan amerikansk författare: Joan Didions verk.

– Jag är helt fascinerad av hennes exakthet, hennes skärpa. Hon är en av mina största inspiratörer. När jag upptäckte henne ville jag ta reda på hur hennes språk låter när jag överför det på det sätt jag hör det tyska språket. Jag ville uppleva den förvandlingen, det var därför jag började översätta.

Centret uppe på Klinten i Visby beskriver hon som en lugn och välvilande plats.

– Här finns all utrustning man behöver. Man får vara ifred och arbeta i lugn och ro – och ändå är man inte ensam. Här finns människor som gör samma sak som du, det finns en ömsesidig förståelse. Om du inte vill prata med någon på flera dagar tycker ingen att det är något konstigt med det. Och om du vill umgås är det alltid någon i köket. Det är inspirerande att vara omgiven av så många människor med olika bakgrund; författare och översättare från olika länder och med olika språk. Jag trivs här och känner mig väl omhändertagen. Det är lätt att jobba här och alla som jag mött här säger att de vill komma tillbaka – och det vill jag också.

Text och foto: Maria Molin

translation; a collection of short stories by the American author Lucia Berlin. It was during a stay at the Villa Aurora (a German residency for artists) in Los Angeles that she discovered another American writer: the works of Joan Didion.

– I am totally fascinated by her precision, her sharpness. She is one of the most inspiring writers for me. When I discovered her, I wanted to find out what her language sounds like when I bring her into the way I hear German. I wanted to experience this transformation, that's why I started to translate.

She describes the Baltic Centre, situated on top of a cliff within the walls of the medieval town Visby, as a calm and inviting place.

– Here you find all the equipment that you need and are left alone to work quietly, and yet you are not alone. The people here do the same thing as you do, there is a common understanding. If you don't want to talk for days, nobody finds you strange. If you want to, there is always someone in the kitchen. It's inspiring to be around so many people with different backgrounds; writers and translators from all over the world with different languages. I feel very settled, taken care of, it is easy to work here and for those reasons it seems everyone that I've met wants to come back, and so do I.

Text and photo: Maria Molin

Intervju med Ersi Sotiropoulos

Den grekiska författaren och poeten Ersi Sotiropoulos reser helst till Visby på vintern, för att under några intensiva veckor helt uppgå i skrivandet.

– Jag har varit på många konstnärsresidens i olika delar av världen: i Brasilien, Frankrike, Tyskland och Italien, men det här är den bästa platsen för mig. Här kan jag gå in i skrivarprocessen på ett fullkomligt sätt, säger hon.

© Sophie Bassouls

Interview with Ersi Sotiropoulos

The Greek writer and poet Ersi Sotiropoulos travels to Visby preferably in the winter. For a few intense weeks she is completely absorbed in writing.

– I have been to many artists' residences in different parts of the world: in Brazil, France, Germany and Italy, but for me, this is the best place to get completely into the writing process, she says.

Hon kom till Östersjöns författar- och översättarcentrum första gången 1999 för att avsluta romanen *Zig zag stis nerantzies*, som när den kom ut året därpå blev flerfaldigt prisbelönt i hemlandet. Berättelsen om begär, fåfänga, girighet och längtan efter kärlek utspelar sig i samtidens Aten och blev den första romanen som fick både det prestigefyllda grekiska statliga romanpriset och tidskriften Diavazos litteraturpris. Den finns översatt till flera språk, däribland till svenska med titeln *Sick-sack mellan pomeransträd* (Text & kultur, 2009) och till engelska: *Zig zag through the Bitter-Orange Trees* (Interlink, 2006). Romanens succé bidrog till att Ersi Sotiropoulos fick en speciell känsla för centret i Visby.

– Det är en så fantastisk plats att skriva på, säger hon. Det är så tyst och lugnt. Man kan verkligen koncentrera sig och komma in i en rytm i skrivandet. Det är därför jag alltid

The first time she came to the Baltic Centre for Writers and Translators was in 1999, to finish the novel *Zig zag stis nerantzies*, which became a multiple award-winner in her home country when it was published the following year. A story about desire, vanity, greed and the longing for love, set in contemporary Athens, it was the first novel to win both the prestigious Greek State Prize for Literature and the Book Critics' Award of the journal Diavazo. It has been translated into several languages, including Swedish and English, the latter under the title *Zigzag through the Bitter-Orange Trees* (Interlink, 2006). The success of the novel gave her a special affection for the center here in Visby.

– It is truly a great place for writing, she says. It is so peaceful and quiet that you can really concentrate and get into a rhythm in the writing. That's why I always love to return here.

uppskattar så mycket att återvända hit.

Än mer uppmärksamhet fick *Sick-sack mellan pomeransträdén* några år efter den publicerats, då den högerextremistiska politikern Konstantinos Plevris våren 2007 väckte åtal mot romanen och påstod att den skulle innehålla ”pornografiska, anstötliga och omoraliska” scener, vilket följdes av en livlig debatt i Grekland om censur, moral och yttrandefrihet. I väntan på att dom skulle avgöras avlägsnades romanen från samtliga skolbibliotek i landet, något som upprörde författaren djupt. Men det bara ökade ungdomarnas iver att läsa den.

– Det är en obehaglig historia, men jag fick ett stort stöd av andra grekiska författare, säger hon. Vi vann rättsprocessen och domstolen upphävdé bannlyssningen och återinförde boken till skolbiblioteken 2009.

Ersi Sotiropoulos, som idag bor i Aten, föddes 1953 i staden Patras på halvön Peloponnesos. Direkt efter skolan lämnade hon Grekland och flyttade till Frankrike och sedan till Italien, där hon studerade filosofi och socialantropologi i Florens. 1979 återvände hon till Grekland, fick ett stipendium till den berömda Iowa Writers’ Workshop, och reste till USA. Hon har varit gästförfattare i Princeton, skrivit manus för film och teve och jobbat som kulturråd på grekiska ambassaden i Rom.

Film om tre författare i dagens Grekland

När hon var yngre brukade hon skriva hela nätterna, säger hon, men nu gör hon tvärt om.

– Jag har skapat rutiner här på centret och när jag inte är här ser jag verkligen fram emot att komma hit. Här vaknar jag väldigt tidigt, vid halv fyra på morgonen. Ibland snöar det och runt halv sex varje morgon passerar sammeman med sin hund, säger hon.

Zigzag through the Bitter-Orange Trees got even more attention some years after publication, in the spring of 2007, when the extreme right-wing politician Konstantinos Plevris brought charges against the novel, claiming that it contained “pornographic, obscene and immoral” scenes, after which there was a heated debate in Greece about censorship, morality and freedom of expression. While waiting for the court’s sentence to be pronounced, the book was removed from all school libraries in the country, something that upset the author deeply. But it only increased adolescents’ eagerness to read it.

– It’s an unpleasant story, but I got a lot of support from other Greek writers, she says. We won the lawsuit and the court overturned the ban and re-introduced the book to school libraries in 2009.

Ersi Sotiropoulos, who today lives in Athens, was born in 1953 in the city of Patras on the Peloponnesian peninsula. Right after school, she left Greece and moved to France and then to Italy, where she studied philosophy and cultural anthropology in Florence. In 1979, she returned to Greece, got a scholarship to the famous Iowa Writers’ Workshop, and traveled to the United States. She has been a guest writer at Princeton, written scripts for film and television and worked as cultural attaché at the Greek embassy in Rome.

Film about three writers in contemporary Greece

When she was younger she used to write all night, she says, but now she is doing the opposite.

– I have created routines here at the center and when I’m not here I really look forward to

När hon vill ha ett avbrott från ensamheten, bjuder hon in de andra på centret till en måltid bestående av hemlagad pasta, en middag där alla kan samlas och utbyta erfarenheter.

– Det är det som jag tycker så mycket om här, att du är fri att umgås med de andra om du känner för det, men att du även kan välja att stanna kvar på ditt rum utan att behöva säga god morgen eller god natt, säger hon och ler.

– Hemma i Aten är dygnssrytmen annorlunda, mer hektisk. Du får telefonsamtal klockan elva på kvällen och går sällan och lägger dig före ett. Det är svårt att få tid för sig själv, att sätta upp en vägg och säga till alla: ”Lämna mig i fred ett tag.”

När hon vill komma ut en stund i Visby går hon nerför klinten till ett av kaféerna och beställer en soppa till lunch.

– Min känsla för Visby och mina minnen av stan när jag inte är här förblir levande. Jag drömmer till och med om det ibland – om mitt rum på centret. Sedan oktober, då jag fick veta att jag skulle få ett rum här i februari, har jag föreställt mig hur jag vaknar upp här, kokar mitt kaffe, börjar jobba... Allt på den här platsen är som gjort för harmoni, säger hon.

I februari förra året gjorde Nicolas Autheman från produktionsbolaget Les Poissons Volants en dokumentärfilm för den fransk-tyska tv-kanalen Arte om tre grekiska författare: *La Grèce de Christos Chryssopoulos, Petros Markaris, et Ersi Sotirooulos*, som sändes i maj 2014. När Ersi ville att de skulle filma hennes intervju på Östersjöns författar- och översättarcentrum sa tv-kanalen nej. De tyckte att det skulle vara en paradox att skicka filmteamet till en avlägsen svensk ö i Östersjön, eftersom programmet skulle handla om Grekland och Atens historia, dagens ekonomiska kris och framtidssutsikter för landet.

coming. I wake up very early, at three thirty.

Sometimes it snows and around half past five every morning the same man passes by with his dog.

When she wants a break from solitude, she invites the others at the center for a meal of home-cooked pasta, a dinner where everyone can gather and share experiences.

– That's what I like so much here, that you are free to socialize if you feel like it, but can also choose to stay in your room without having to say good morning or good night, she says, smiling.

– At home in Athens the rhythm of life is different, more hectic. You get phone calls at eleven o'clock at night and you rarely go to bed before one. It's difficult to find time for yourself, hard to put up a wall and tell everyone: “Leave me alone for a while.”

In Visby, when she wants to get out for a while, she walks down the cliff into one of the cafés and orders a soup for lunch.

– My sense of Visby and my memories of the town when I'm not here remain vivid. I even dream about it sometimes – about my room at the center. Since October, when I knew I could get a room here in February,

I've imagined myself waking up here, making my coffee, starting to work ... Everything in this place makes for harmony, she says.

In February last year Nicolas Autheman, from the production company Les Poissons Volants, did a documentary film for the French-German TV-channel Arte about three Greek authors: *La Grèce de Christos Chryssopoulos, Petros Markaris, et Ersi Sotirooulos*, which aired in May 2014. When Ersi wanted them to film her interview at the Baltic Centre for Writers and Translators, the television station said no.

”För att kunna skriva behöver jag lugn och ro och isolering. Det är svårt att finna tystnaden i Aten. Jag skriver med ryggen vänd mot Parthenon. Akropolis, den heliga klippan. En vit blick som trotsar historien.”, säger hon i filmen.

Började skriva på ett omslagspapper

Ersi Sotiropoulos började skriva redan i åttaårsåldern. Hon minns tydligt ögonblicket då hon visste att det var det här hon ville göra. Det var jullov och familjen reste till Ersis moster i Aten.

– Jag började att skriva på insidan av ett omslagspapper som jag hittat i köket. Ett stort papper med stänk av intorkat ägg på, spår efter julbaket. Det var en deckarhistoria och jag minns att jag kände mig kluven: dels ville jag dra till mig de andras uppmärksamhet för vad jag gjorde och samtidigt ville jag vara ifred. Jag byggde upp en sorts barriär runt omkring mig där jag satt på parkettgolvet och skrev. Jag fick känslan av att livet kan vara ensamt, men väldigt rikt, berättar hon.

Hon började även tidigt att läsa böcker. Åren mellan 1967 och 74, då en militärjunta styrdet Grekland, var även Ersis tonårstid. Vissa böcker var svåra att få tag på eftersom de förbjöds. Hon läste Baudelaire när hon var tolv år och identifierade sig med honom.

– Han färgade sitt hår grönt, då skulle jag också göra det, säger hon och skrattar.

Hon började skriva poesi och debuterade som poet 1980 med diktsamlingen *Milo + Thanatos + + (Äpple + Död + +)*, som följts av ett flertal romaner och novellsamlingar.

Att läsa poesi och senare även skriva dikter själv gjorde det möjligt för henne att behålla sin balans. Det blev ett slags skydd för henne under dessa svåra år.

They thought it would be a paradox to send the film crew to a remote Swedish island in the middle of the Baltic Sea, since the program was about the history of Greece and Athens, the economic crisis of today and the future prospects for the country.

“To be able to write, I need peace and isolation. It’s hard to find silence in Athens. I’m writing with my back turned to the Parthenon. Acropolis, this sacred rock. A white gaze that defies history”, she says in the film.

Began to write on a piece of wrapping paper

Ersi Sotiropoulos started to write at the age of eight. She clearly remembers the moment when she knew that this was what she wanted to do. It was the Christmas holidays and the family traveled to Ersi’s aunt in Athens.

– I started to write on the back of some wrapping paper that I found in the kitchen. A large paper with dried pieces of egg, traces from the baking of a Christmas cake. It was a crime story and I remember that I felt ambivalent: I wanted to draw the others’ attention to what I was doing and at the same time I wanted to be left alone. I was building up a sort of barrier around me as I sat on the parquet floor writing. I got the feeling that life can be lonely, but very rich, she says.

She also became a reader very young. The years between 1967 and 74, when Greece was ruled by a military junta, were also the years of her adolescence. Some books were hard to find, since they were banned. She read Baudelaire when she was twelve years old and identified herself with him.

– He dyed his hair green, so I would also do that, she says, laughing.

– Det var en kritisk tid i mitt liv. Jag kom på kant med tillvaron och ville sluta skolan med sin förtryckande administration. Jag tänkte att livet måste vara något annat än det som jag levde här, att det verkliga livet hade undflytt mig.

Fiktiv berättelse om poeten Cavafys dagar i Paris

De författare som inspirerade henne mest i tidiga tonåren var poeter: T.S. Eliot, Ezra Pound, E. E. Cummings och Constantine P. Cavafy. Det hon fann i deras verk

överensstämde med vad hon kände eller sökte på den tiden.

– Det första jag läste var Eliots *Det öde landet*, som påminde mig om militärdiktaturen som rådde i Grekland. Böckerna talade med mig och de pratar fortfarande, säger hon.

En svensk författare som hon tycker om att läsa är Stig Dagerman, och hon har läst hans roman *Bränt barn* i fransk översättning. Just nu läser hon om *Kolossen från Maroussi (The Colossus of Maroussi)* av Henry Miller, som utspelar sig i Grekland strax före krigsutbrottet 1939, en bok som hon läste för första gången som ung.

Den första idén till romanen som hon skriver på just nu kom till henne för drygt trettio år sedan, redan 1984. Hon var kulturråd på den grekiska ambassaden i Rom och curator för en stor utställning på Palazzo Venezia om den grekiska poeten Constantine P. Cavafy (1863–1933), som levde större delen av sitt liv i Alexandria i Egypten.

– Vid det tillfället gick jag igenom alla dokument som tillhörde hans liv. När Cavafy reste till Grekland förde han dagbok, men jag la märke till att det inte fanns något skrivet under de tre dagar han tillbringade i Paris i

She began writing poetry and debuted as a poet in 1980 with the poetry collection *Milo + Thanatos ++*, followed by several novels and collections of short stories. Reading poetry and later also writing poetry enabled her to keep her balance. It became a kind of safeguard for her during those difficult years.

– It was a critical time in my life. I was on the edge and wanted to quit school with its oppressive administration. I thought that life had to be something different from what I was living here, that real life had eluded me.

Fictional story about the poet Cavafy´s time in Paris

The writers who inspired her most in her early teens were all poets: T.S. Eliot, Ezra Pound, E. E. Cummings and Constantine P. Cavafy. What she found in their work

corresponded with what she was feeling or searching for at the time.

– The first thing I read was Eliot´s *The Waste Land*, which reminded me of the military dictatorship in Greece. The books spoke to me and they are still talking, she says.

A Swedish writer she likes to read is Stig Dagerman, and she has read a French translation of his novel *A Burnt Child*. Right now she is reading *The Colossus of Maroussi* by Henry Miller, which takes place in Greece in 1939, shortly before the outbreak of the Second World War, a book she read for the first time when she was young.

More than thirty years ago, in 1984, she first got the idea for the novel she is writing now. She was then a cultural attaché at the Greek embassy in Rome and the curator of a major exhibition at Palazzo Venezia about the Greek poet Constantine P. Cavafy (1863–1933), who lived for most of his life in Alexandria in Egypt.

juni 1897, när han var 34 år. Allt jag kunde hitta från den resan var ett teaterprogram som han tog med sig hem till sin mor. Det var samtidigt en väldigt intressant tidsepok i Paris: Degas, Toulouse-Lautrecs och Marcel Prousts Paris. Berättelsen som jag skriver på sedan fem år tillbaka har tagit form i mina tankar under en lång tid. Den historiska bakgrunden är verlig, men berättelsen om vad Cavafy upplevde i Paris är helt ochhållet fiktiv, berättar hon och tillägger:

– Det som intresserar mig är konstnärens tillblivelse – hur en människa blir poet.

Text: Maria Molin

Foto: © Sophie Bassouls

– For the exhibition I went through all the documents pertaining to his life. When Cavafy traveled to Greece he was writing a diary, but I noticed that there wasn't anything written during the three days he spent in Paris in June 1897, when he was 34 years old. All I could find from that trip was a theatre program he brought home to his mother. It was also a very interesting era in Paris: the Paris of Degas, Toulouse-Lautrec and Marcel Proust. The story that I've been writing for the past five years has been taking shape in my mind for a long time.

The historical background is real, but the story of what Cavafy experienced in Paris is entirely fictional, she says, adding:

– What interests me is the formation of the artist – how a person becomes a poet.

Text: Maria Molin

Photo: © Sophie Bassouls

BALTIC CENTRE *for* WRITERS *and* TRANSLATORS

UDDENS GRÄND 3 · 621 56 VISBY · SWEDEN

WWW.BCWT.ORG